

Arrest

nr. 56 035 van 15 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 4 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2011.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DE LIEN, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Srilankaanse tamil afkomstig uit Kayts. In de jaren 90 verliet u de regio van jaffna en zwierf u samen met uw familie rond in Vanni. In 1997 keerde u terug naar uw ouderlijk huis in Kayts waar u tot 2002 naar school ging. U beweerde dat u tijdens het vredesbestand onderdak gaf aan Tamil tijgers en dat u op hun verzoek ook wapens verborg. Op 23 april 2006 werd de "Justice of Peace" die lid is van de "EPDP" (Eelam People's Democratic party) vermoord. Op het ogenblik van de moord bevond u zich op zee waar u aan het vissen was. U hoorde een schot en wanneer u terug op het strand aankwam werd u samen met uw neef door leden van de "EPDP" opgewacht. U werd vervolgens naar hun kamp in Kayts gebracht waar u werd ondervraagd over de moord. U werd ervan verdacht meer te weten over de dader van de moord en u werd met

geweld ondervraagd. Dezelfde dag werd u zonder verdere voorwaarden vrijgelaten. De volgende dag ging u terug vissen en toen u terugkwam zag u op het strand mensen van de Sri Lankaanse "Navy". U werd opgepakt en naar de Amal-tempel meegenomen. Dezelfde dag werd uw dorp omsingeld en werden ook alle dorpelingen naar die tempel gebracht. Rond de middag kwam er een verklikker die u en twee anderen aanduidde. Jullie werden vervolgens naar het militair kamp van Vellanaï Chaddy gebracht. Daar werd u opnieuw mishandeld en ondervraagd over de bovenvermelde moord. Na een drietal weken werd u vrijgelaten met de waarschuwing dat dergelijke incidenten niet meer mogen plaats vinden. Na die gebeurtenissen besloot u om het land te verlaten. Op 25 november 2006 vertrok u naar Colombo om een paspoort aan te vragen. Toen u uw paspoort kreeg keerde u terug naar uw dorp. Wanneer u daar aankwam werd u ondervraagd over een aantal bommen die in uw dorp waren ontploft in de periode dat u in Colombo was. Uiteindelijk besloot u in maart 2007 om het land te verlaten. U reisde opnieuw naar Colombo van waar u met uw eigen paspoort in juni 2007 naar Chennai in India vertrok. Op 3 juni 2010 keerde u terug naar Sri Lanka. Bij aankomst in Colombo werd u door de autoriteiten gescreend en u kon naar uw geboortedorp terugkeren. Bij aankomst in uw dorp werd u dadelijk door de "CID" (Criminal Investigation Department) opgepakt en werd u verhoord waarom u zolang in het buitenland had gezeten. U werd vrijgelaten onder de voorwaarde dat u zich dagelijks ging aanmelden bij het "CID". Op 25 november 2010 werd er op het strand een "LTTE"-vlag gehesen. De leden van de vissersvereniging werden samen met u opgepakt. Iedereen met uitzondering van uzelf werd vrijgelaten. U werd ervan verdacht speciaal uit India te zijn teruggekeerd om de "LTTE"-vlag te hijsen. U werd vrijgelaten onder de voorwaarde dat u zich gedurende een maand twee maal per dag zou melden. De laatste dag dat u zich diende aan te melden was 31 december 2010. Op 25 december 2010 verliet u uw dorp en vertrok u naar Colombo. In Omanthai werd u gefouilleerd, doch werd niet uw identiteitskaart gecontroleerd. Op 26 december 2010 vertrok u met eigen paspoort vanuit Colombo richting Europa. Via de Malediven kwam u de volgednde dag in België aan en deed hier uw asielaanvraag. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een brief neer van de Vissersvereniging waarin volgens uw verklaringen staat dat u gezocht wordt ivm een "LTTE"-vlag die in uw dorp gehesen werd en een krantenknipsel waarin bovenvermeld incident wordt beschreven, een kopie van uw geboorteakte.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat u Sri Lanka diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van Subsidiäre bescherming zou lopen. In eerste instantie moet worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in het bijzonder door de Sri Lankaanse autoriteiten wordt gevisieerd. Zo verliet u Sri Lanka terwijl het conflict terug begonnen was probleemloos met eigen paspoort naar India. Om dat paspoort te verkrijgen kon u bovendien voor uw vertrek uit Sri Lanka ongestoord naar Colombo reizen met een brief van de "Justice of Peace" van uw dorp waarin stond vermeld dat u geen problemen had. Dit staat echter in schril contrast met uw eerdere verklaringen dat u juist omwille van vermeende betrokkenheid bij de moord op een "Justice of Peace" van uw dorp zowel door "EPDP" als door de "Sri Lankaanse Navy" ondervraagd en mishandeld werd. Over het tijdstip van de moord op de "Justice of Peace" zijn uw opeenvolgende verklaringen trouwens ook niet eensluidend te noemen. Zo verklaarde u in eerste instantie dat deze moord gebeurde op **23 juni 2006** (zie gehoorverslag CGVS, p. 3), terwijl u verder in het gehoor de moord situeerde op **23 april 2006** (zie gehoorverslag CGVS, p. 6).

In de door u geschetste omstandigheden is het weinig geloofwaardig dat u legaal naar Colombo kon reizen, een internationaal paspoort op legale wijze verkreeg en daarmee de mogelijkheid had om legaal het land uit te reizen. Verder keerde u in juni 2010 met datzelfde paspoort vanuit India naar Sri Lanka terug. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat een Tamil die terugkeert naar Sri Lanka op de luchthaven wordt ondervraagd ondermeer door de "CID". Het blijkt hier wel om een grondig onderzoek te gaan waarbij wordt onderzocht of de betrokkene "LTTE-affiliaties" heeft en er wordt een check uitgevoerd naar antecedenten. Wat impliceert dat er contacten plaatsvinden met de lokale politie om na te gaan of een persoon gekend is. Het is aldus weinig geloofwaardig dat u na screening door de "CID" van de luchthaven van Colombo naar uw geboortedorp mocht terugkeren, terwijl u bij aankomst in uw geboortedorp door de plaatselijke "CID" wordt gevisieerd. Uit dezelfde informatie kan immers worden afgeleid dat personen met een risicoprofiel reeds op de luchthaven worden vastgehouden. Daarenboven zijn uw verklaringen over uw problemen met de "CID" die zouden plaatsgevonden hebben na uw terugkeer uit India niet eensluidend te noemen, waardoor de geloofwaardigheid van dat deel van uw asielrelaas verder wordt ondermijnd. Zo stelde u eerst dat u zich **maandelijks** bij het "CID" kamp

moest melden (zie gehoorverslag CGVS, p. 9), terwijl u even verder dan weer beweerde dat u zich in het begin **dagelijks** moest melden en nadien niet meer (zie gehoorverslag CGVS, p. 9).

Wat betreft uw verklaringen dat u problemen zou kennen omdat u werd verdacht van het ophangen van een "LTTE-vlag" moet worden opgemerkt dat ook dat gedeelte van uw asielaanvraag als niet geloofwaardig overkomt. In het krantenknipsel dat u voorlegt staat immers geschreven dat de Voorzitter, de Secretaris en de Penningmeester werden opgepakt, verhoord en onmiddellijk weer werden vrijgelaten. Uw naam is echter nergens in het artikel te bespeuren. Indien u werkelijk als hoofdverdachte van dit incident werd beschouwd kan toch worden aangenomen dat uw naam in de kranten zou verschenen zijn. Quod Non. Hoe dan ook het is op zijn minst eigenaardig te noemen dat u ondanks het feit dat u zich niet aan de meldingsplicht hield, u diende zich immers tot 31 december 2010 tweemaal per dag te melden, het risico nam en er ook in slaagde om legaal naar Colombo te reizen en ook op legale wijze, met eigen paspoort, uit Sri Lanka te vertrekken. In het licht van bovenstaande vaststellingen heeft de brief van de Visservereniging waarin vermeld staat dat u door de autoriteiten werd verdacht van het hijsen van een "LTTE-vlag" een gesolliciteerd karakter en als dusdanig geen enkele waarde.

Uit wat voorafgaat kan dus worden besloten worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en is er aldus in de gegeven omstandigheden geen enkele reden waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk van gemaakt om het hoog aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevindt te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in 'High Security Camps' blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de kandidaat-vluchteling aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u in uw geval trachtte aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de kandidaat-vluchteling daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorgehouden "LTTE" profiel of van uw bewering wegens dergelijke verdenking te worden gezocht in Sri Lanka. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De overige documenten die u voorlegde zijn niet van die aard om bovenvermelde vaststellingen in positieve zin om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel baseert verzoeker zich op een schending van het recht van verdediging zoals vastgelegd in de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie en uit de gemeenschappelijke constitutionele tradities van de lidstaten.

Verzoeker betoogt dat het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geenszins voldoet aan de waarborgen zoals vastgesteld in bovenvermelde rechten. Verzoeker meent dat hij recht heeft op een beroep met volle rechtsmacht en dat het beroep bij de Raad hieraan niet voldoet. Verzoeker zet vervolgens uiteen dat hij zich rechtstreeks kan beroepen op de grondrechten zoals die voortvloeien uit de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie en uit de gemeenschappelijke constitutionele tradities van de lidstaten. Verzoeker vervolgt dat hij conform bovenvermelde principes recht heeft op een onderzoek van de feiten door een jurisdictioneel orgaan dat zijn beroep behandelt en dit omwille van het feit dat de natuur van een asielaanvraag een actuele beoordeling dient in te houden op het ogenblik van het nemen van de finale beslissing. Dat dit recht wordt beperkt doordat verzoeker na het indienen van

het beroep geen nieuwe stukken kan brengen en geen geactualiseerde memorie/conclusie kan bijbrengen.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot het uiten van wetskritiek en in wezen geen enkele grief ontwikkelt met betrekking tot de motieven van de bestreden beslissing.

Waar verzoeker zich beperkt tot een theoretische uiteenzetting over het afdwingbare karakter van de grondrechten van het gemeenschapsrecht en volle rechtsmacht, en hierbij verwijst naar rechtspraak van het Europees Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, en alzo de schending van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, waaronder de rechten van verdediging en het recht op een beroep in volle rechtsmacht, aanvoert en poneert dat het principe dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen eigen onderzoek kan instellen, in strijd is met het begrip "full jurisdiction" zoals vastgelegd in artikel 6 EVRM, wijst de Raad op wat volgt.

Uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof blijkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volle rechtsmacht beschikt wanneer hij optreedt op grond van artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet en dat de rechtszoekende niet van een daadwerkelijke jurisdictionele waarborg is beroofd. Op grond van artikel 39/2 van de voormelde wet kan de Raad de beslissingen van het CGVS bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen. Het beroep heeft een devolutieve werking; het geschil wordt in zijn geheel bij de Raad aanhangig gemaakt. De Raad kan in voorkomend geval de beslissing van het CGVS hervormen, ongeacht op grond van welk motief deze werd genomen. In bepaalde gevallen kan de Raad de beslissing van het CGVS vernietigen: hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleefte die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bovendien heeft het beroep van rechtswege een schorsende werking (artikel 39/70 van de vreemdelingenwet), met uitzondering van de asielaanvragen die door onderdanen van een lidstaat van de Europese Unie worden ingediend. Ten slotte kan tegen elke eindbeslissing van de Raad een administratief cassatieberoep worden ingesteld bij de Raad van State (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008, r.o. B.15.2. Zie eveneens GwH 30 oktober 2008, nr. 148/2008, r.o. B.6.1 e.v.).

Het hoofdzakelijk schriftelijke karakter van de rechtspleging, vergezeld van de mogelijkheid voor de partijen en hun advocaat om hun opmerkingen mondeling voor te dragen op de terechtzitting, zoals daarin is voorzien in artikel 39/60, tweede lid van de vreemdelingenwet doet geen afbreuk aan het recht op een rechterlijke toetsing en aan het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel. Hieraan wordt evenmin afbreuk gedaan door artikel 39/76, §1, tweede en derde lid van de vreemdelingenwet wanneer deze bepalingen worden geïnterpreteerd in die zin dat zij de bevoegdheid met volle rechtsmacht van de Raad niet beperken (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008, r.o. B.28.1.). Uit het voormelde arrest van het Grondwettelijk Hof blijkt eveneens dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een volwaardig administratief rechtscollege is, voldoet aan de eisen van onafhankelijkheid en onpartijdigheid (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008, r.o. B.19.3).

Gelet op de geciteerde rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, blijkt dat de Raad over volle rechtsmacht beschikt wanneer hij optreedt op grond van artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet en dat de rechtszoekende niet van een daadwerkelijke jurisdictionele waarborg is beroofd. De Raad stelt dat hij aldus beschikt over een beroep dat voldoet aan alle waarborgen voorzien in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (en in artikel 13 van het EVRM), zodat het verzoek tot het stellen van prejudiciële vragen hieromtrent aan het Hof van Justitie wordt verworpen.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.3. Een tweede middel baseert verzoeker op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet en een schending van artikel 1A2 van de Conventie van Genève.

2.4. Verzoekers asielrelaas berust op de problemen die hij heeft ondervonden nadat hij ervan verdacht werd speciaal uit India te zijn teruggekeerd om de LTTE-vlag te hijsen. De bestreden beslissing oordeelde dat er aan verzoekers asielrelaas geen enkel geloof kan worden gehecht omdat (i) het in de door verzoeker geschetste omstandigheden weinig waarschijnlijk is dat verzoeker legaal naar Colombo kon reizen, er een paspoort op legale wijze kon verkrijgen en daarmee de mogelijkheid had om legaal het land uit te reizen naar India, (ii) het niet geloofwaardig is dat verzoeker bij zijn terugkeer uit India mocht terugkeren naar zijn geboortedorp na screening van de CID op de luchthaven terwijl hij bij aankomst in zijn dorp door de plaatselijke CID wordt geïnterviewd, (iii) verzoeker niet geciteerd wordt in het

door hem bijgebrachte krantenartikel over de feiten aan de basis van zijn asielrelaas en (iv) de brief van de vissersvereniging een gesolliciteerd karakter heeft en aldus geen enkele waarde heeft.

De Raad stelt vast dat verzoeker op geen enkele wijze tracht de motieven van de bestreden beslissing in concreto te weerleggen. De Raad sluit zich derhalve aan bij de motieven van de bestreden beslissing. Verzoeker beperkt zich louter tot een theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast. Het geven van een louter theoretische uiteenzetting is evenwel niet afdoende om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de defintie van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus dient immers in concreto te worden aangetoond. Verzoeker blijft hier in gebreke. Verzoekers verweer is bijgevolg op dat vlak niet ernstig te noemen en doet geen afbreuk aan het in de bestreden beslissing gestelde.

Het tweede middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER